

POPPENTHEATER / RECENSIE

Sterren ontstaan door een kus van de Zon en de Maan

'Weet je hoe de sterren ontstaan? Door een kus van de Zon en de Maan'. De Maan, vertolkt door een man met een witgeschilderd gezicht, kijkt er treurig bij. De Zon, die hij in stilte zo aanbidt, moet niet veel van hem hebben. Tot zijn verrassing wil ze echter wel eens zien hoe dat in zijn werk gaat. Met een luchtkus, dat dan weer wel. Maar ach, het was al meer dan hij ooit had durven hopen.

De voorstelling 'Perô of de geheimen van de nacht' van Speeltheater Holland ging in 1994 voor het eerst in première. Het kinderboek 'Pierrot ou les secrets de la nuit' van de Franse Michel Tournier lag er aan ten grondslag. Nu dit jaar het dertigjarig bestaan van het gezelschap wordt gevierd, wordt de voorstelling in een nieuwe vorm nogmaals gebracht.

Wat het Speeltheater doet, is geen poppentheater in zijn puurste vorm. Toneel, muziek, dans en de poppen spelen een even grote rol. Vooral in deze voorstelling, waarin de Italiaanse passie een grote rol speelt, zouden de spelers niet zonder de muziek en zang kunnen.

Perô of de geheimen van de nacht, door Speeltheater Holland. Gezien: 22/10, Speeltheater, Edam. Nog te zien: 25/10, Speeltheater Edam; 26/10, De Krakeling, Amsterdam; 9/12, De Cirkel, Heemskerk; 13/12, De Vest, Alkmaar; 3/1, Speeltheater Edam; 17/3, Zaantheater, Zaandam; 18/3, Witte Theater, IJmuiden, 31/3, Speeltheater Edam.

In 'Perô of de geheimen van de nacht' is de verlegen bakker Perô heimelijk verliefd op zijn buurvrouw Colombina. Zij beantwoordt die liefde echter niet. Volgens haar passen ze niet bij elkaar, omdat zij overdags werkt en de zon aanbidt, terwijl Perô vooral 's nachts werkt en de maan liefheeft. Als ze er dan ook nog vandoor gaat met de flamboyante schilder Paletino, is het hart van Perô gebroken. Hij blijft achter met de talloze poppen van koek die hij naar het evenbeeld van Colombina heeft gemaakt en een muisje dat in haar huis was achtergebleven. Zal zijn geliefde buurvrouw ooit nog terugkomen of is hij haar voor altijd kwijt aan die kwastendraaier?

De rol van de muzikanten,

die de Zon en de Maan in het stuk vertolken, is even groot als die van de poppenspelers. Heel even geeft dat het stuk iets verwarrend. Het publiek weet niet waar het de aandacht op moet richten, omdat het fraaie poppenspel even aantrekkelijk is als de zang en de muziek van de Zon en de Maan. Maar het duurt niet lang voordat spel en muziek perfect in elkaar overvloeien, waarna het complete beeld de aandacht moeiteloos gevangen houdt.

Ofschoon de poppenspelers Inez de Bruijn en Tim Velraeds en de Maan, vertolkt door muziek- en tekstschrijver Guus Ponsioen, hun spel uitstekend beheersen, gaat de meeste aandacht toch uit naar Annemarie Maas. Zij is de Zon in de waarste zin van het woord. Met een charisma dat doet denken aan Adèle Bloemendaal op haar sterkste momenten, zijn de meeste ogen gericht op haar. Haar enthousiasme, haar prachtig gespeelde hoogmoed, fraaie zang en instrumentbeheersing, geven deze mooi gespeelde voorstelling extra glans.

HANNEKE VAN DEN BERG